

Parafia św. Wojciecha w Dankowicach

**Materiały formacyjne
dla kandydatów na ministrantów**

1. Duchowość ministranta

Zasady ministranta

- Ministrant kocha Boga i dla Jego chwały wzorowo spełnia swoje obowiązki.
- Ministrant służy Chrystusowi w ludziach.
- Ministrant zwalcza swoje wady i pracuje nad swym charakterem.
- Ministrant rozwija w sobie życie Boże.
- Ministrant poznaje liturgię i żyje nią.
- Ministrant wnosi wszędzie prawdziwą radość.
- Ministrant przeżywa Boga w przyrodzie.
- Ministrant zdobywa kolegów w pracy i zabawie dla Chrystusa.
- Ministrant jest pilny i sumienny w nauce i pracy zawodowej.
- Ministrant modli się za ojczyznę i służy jej rzetelną pracą.

Modlitwa przed służeniem

Oto za chwilę przystąpię do Ołtarza Bożego, do Boga który rozwesela duszę moją. Do świętej przystępuję służby. Chcę ją dobrze pełnić. Proszę cię Panie Jezu, o łaskę skupienia, by myśli moje były przy Tobie, by oczy moje były zwrócone na ołtarz, a serce moje oddane tylko Tobie. Amen.

Modlitwa po służeniu

Boże, którego dobroć powołała mnie do Twojej służby, spraw, bym uświęcony uczestnictwem w Twych tajemnicach, przez dzień dzisiejszy i całe me życie szedł tylko drogą do zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

2. Szaty liturgiczne

Ornat

Wierzchnia szata kapłańska noszona w czasie Mszy Świętej.

Alba

Biała szata o długich rękawach, sięgająca do kostek.

Komża

Krótka, biała szata o szerokich rękawach.

Pelerynka

Jest nakładana przez ministrantów na komżę, w kolorze liturgicznym.

Stuła

Długa szeroka szarfa. Symbolizuje władzę święceni.

Sutanna

Szata do kostek, noszona przez duchownych poza liturgią.

Sutanka/plenta

"Spódnica" ministrancka, w kolorze liturgicznym.

Welon

Szeroki "szal" używany przy błogosławieństwie Najświętszym Sakramentem.

Sznur (cingulum)

Sznur do przewiązywania alby w pasie.

3. Naczynia liturgiczne

Kielich

Stosowany do konsekracji
wina podczas Mszy św.

Puszka

Służy do przechowywania
Komunii św.

Patena głęboka

Najczęściej przynoszona w
procesji z darami.

Monstrancja

Stosowana do uroczystego
ukazania Najświętszego
Sakramentu.

Ampułki

Zawierają wino i wodę.
Stosowane przy
przygotowaniu darów.

Kociołek

Zawiera wodę święconą.

Patena kielichowa

Stosowana na co dzień jako
naczynię na hostię mszalną.

Lawaterz

Służy do obmycia dłoni
kapłana podczas
przygotowania darów.

Patena komunijna

Stosowana, by zapobiec
przypadkowemu
upadnięciu Komunii św.

4. Rok liturgiczny

Adwent (kolor liturgiczny: FIOLETOWY)

Adwent rozpoczyna się I Nieszporami I Niedzieli Adwentu i trwa do I Nieszporów uroczystości Narodzenia Pańskiego 25 grudnia (kończy się więc wieczorem 24 grudnia). Trwa od 23 do 28 dni i obejmuje 4 kolejne niedziele.

Boże Narodzenie (kolor liturgiczny: BIAŁY)

Zaczyna się on od I Nieszporów Uroczystości Narodzenia Pańskiego (wieczorem 24 grudnia) i trwa do niedzieli Chrztu Pańskiego (niedzieli po Objawieniu Pańskim).

Wielki Post (kolor liturgiczny: FIOLETOWY)

Wielki Post trwa 40 dni, rozpoczyna się zawsze w Środę Popielcową, a kończy w Wielki Czwartek (wyłączenie niedziel).

Triduum paschalne

Rozpoczyna się ono od Mszy Wieczery Pańskiej, sprawowanej wieczorem w Wielki Czwartek, ma swoje centrum w najbardziej uroczystej liturgii Wigilii Paschalnej w Wielką Noc, a kończy II Nieszporami uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego.

Okres Wielkanocy (kolor liturgiczny: BIAŁY)

Rozpoczyna się w Niedzielę Zmartwychwstania i trwa przez 50 dni do Niedzieli zesłania Ducha Świętego.

Okres zwykły (kolor liturgiczny: ZIELONY)

Okres Zwykły składa się z dwóch części: pierwsza rozpoczyna się w poniedziałek po święcie Chrztu Pańskiego i trwa do wtorku przed Środą Popielcową (obejmuje około 4-6 tygodni). Powtórnie Okres Zwykły zaczyna się w poniedziałek po uroczystości Zesłania Ducha Świętego i kończy przed I Nieszporami I Niedzieli Adwentu.

5. Struktura Mszy św.

I. Obrzędy wstępne

- a. procesja wejścia
- b. znak krzyża, pozdrowienie wiernych
- c. słowo wprowadzenia (dowolne)
- d. akt pokutny
- e. "Panie, zmiłuj się nad nami"(o ile nie zachodziło w akcie pokutnym)
- f. "Chwała na wysokości Bogu"
- g. Modlitwa dnia (oracja, kolekta)

II. Liturgia słowa

- h. czytania biblijne
- i. śpiew między czytaniem (psalm)
- j. Aklamacja
- k. Ewangelia
- l. homilia (kazanie)
- m. wyznanie wiary (credo)
- n. modlitwa powszechna

III. Liturgia eucharystyczna

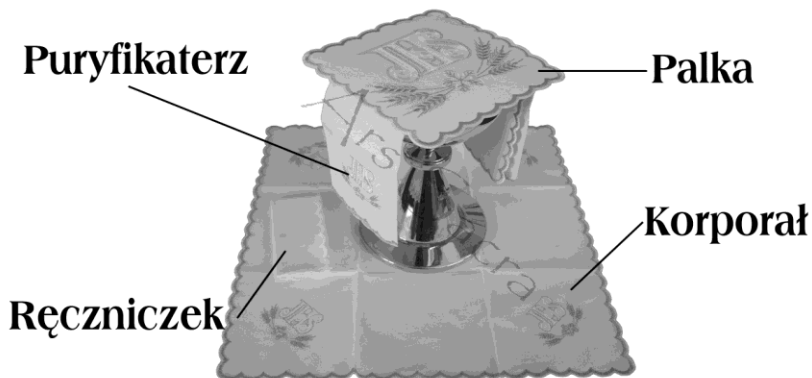
- o. Przygotowanie darów ofiarnych
 - i. procesja z darami
 - ii. ofiarowanie darów
 - iii. Modlitwa nad darami
- p. Modlitwa eucharystyczna
- q. Obrzędy komunijne
 - i. Modlitwa Pańska i embolizm
 - ii. znak pokoju
 - iii. "Baranku Boży"
 - iv. Komunia kapłana i wiernych
 - v. dziękczynienie
 - vi. modlitwa po Komunii

IV. Obrzędy zakończenia

- r. ogłoszenia duszpasterskie
- s. pozdrowienie wiernych i błogostawieństwo
- t. rozesłanie

6. Posługa ministranta ołtarza

I. Bielizna kielichowa

Kolejność ułożenia: kielich – puryfikaterz – patena płaska – palka – korporał – welon

II. Kielich

Ministrant ołtarza może dotykać kielicha i pateny. Są to święte naczynia konieczne do odprawiania Mszy św. Przenosząc kielich ministrant ołtarza czyni to zawsze obydwoma rękami. Lewą ręką ujmuje kielich, prawą natomiast przytrzymuje lekko welon lub palkę, aby nie upadły na ziemię. Nigdy razem z kielichem nie niesie innych przedmiotów, np. ampułek.

III. Korporał

W czasie przygotowania darów ministrant ołtarza rozkłada korporał. Czyni to w następujący sposób: podczas ostatniego wezwania modlitwy wiernych podchodzi do ołtarza, kładzie kielich po prawej stronie ołtarza, zdejmuje welon i składa. Następnie bierze korporał i rozkłada go dokładnie na środku ołtarza, we wskazanej kolejności.

4	4	4
2	1	3
5	5	5

IV. Ampułki

Podając ampułki lub lawaterz czynimy to zawsze prawą ręką. Tak jest w czasie przygotowania darów, tak też jest po Komunii św. w czasie puryfikacji kielicha. Ministrant ołtarza bierze do prawej ręki wino, do lewej wodę i zbliża się do narożnika ołtarza. Gdy kapłan się zbliży, podaje mu najpierw wino. Ampułkę trzyma od spodu zwróconą uszkiem w stronę księdza, aby mógł ją łatwo

uchwycić. Po podaniu wina, przekłada ampułkę z wodą do prawej ręki, lewą zaś odbiera od kapłana ampułkę z winem. Ampułkę z wodą podaje w taki sam sposób, jak ampułkę z winem — trzymając od spodu i zwracając uszkiem w stronę księdza. Po odebraniu ampułki z wodą czyni lekki skłon głowa i wraca na miejsce.

Po Komunii ministrant sam nalewa trochę wody lub wina i wody do kielicha. Czyni to w następujący sposób: do prawej ręki bierze ampułkę z winem (jeśli pozostało), do lewej ampułkę z wodą i podchodzi do ołtarza. Gdy kapłan wyciągnie kielich w jego stronę, wlewa najpierw wino bezpośrednio do kielicha (jeśli jest), następnie w podobny sposób wlewa wodę obmywając koniuszki palców kapłana. Potem, skłoniwszy głowę, wraca na swoje miejsce i stawia ampułki na stoliku.

V. Lawaterz i ręczniczek

Do obmycia rąk służą dwaj ministranci. Jeden bierze ze stolika lawaterz z wodą oraz tackę, drugi ręczniczek. Podchodzą razem do ołtarza. Gdy ksiądz wyciągnie ręce, ministrant pierwszy trzymając lawaterz w prawej, a tackę pod spodem w lewej ręce, obmywa je wodą. Ministrant drugi podaje rozwinięty ręczniczek. Po obmyciu rąk czynią równo skłon głową i odchodzą na swoje miejsca.

VI. Patena

Pełniąc tę posługę należy zwracać uwagę na następujące zasady:

- nie należy nigdy przechylać pateny na bok, lecz trzymać ją zawsze w pozycji poziomej;
- trzeba zawsze trzymać patenę poniżej głowy przyjmującego Komunię św., nie dotykając jego ciała;
- patenę trzyma się w prawej ręce i stoi po prawej stronie kapłana, drugą rękę należy trzymać na piersiach;
- do Komunii ministrant z pateną przystępuje jako pierwszy na klęczniku;
- po zakończeniu postugi przechyla się delikatnie patenę nad puszką (nie dotykając puszeki) umożliwiając kapłanowi jej oczyszczenie.

7. Postęga dzwonków i gongu

Stosowanie w liturgii dzwonków ma znaczenie organizacyjne. Jest wezwaniem do zmiany postawy liturgicznej. Gong podkreśla podniosłość czynności liturgicznej.

Dzwonimy:

- podczas Epiklezy [modlitwa kapłana z wyciągniętymi nad darami dłońmi] (jako wezwanie do pozycji klęczącej);
- po Przeistoczeniu (jako wezwanie do pozycji stojącej);
- po śpiewie Baranku Boży (jako wezwanie do pozycji klęczącej);
- podczas ukłęknięcia kapłana przed tabernakulum po Komunii św.

W gong uderzymy podczas „podniesienia” Ciała Pańskiego i kielicha z Krwią Pańską.

8. Postawy liturgiczne

Podczas przebywania w prezbiterium wykonujemy zawsze skłony w stronę ołtarza (nawet kiedy przechodzimy przed tabernakulum).

Znak ukłęknięcia stosujemy wyłącznie podczas wchodzenia lub wychodzenia z prezbiterium.

9. Przydatne informacje

www.parafiadankowice.pl

Na parafialnej stronie internetowej w zakładce „Wspólnoty -> Ministranci” dostępne są aktualne ogłoszenia, grafik służenia, punktacja oraz materiały formacyjne. W zakładce „Kandydaci” informacje o datach kolejnych spotkań dla kandydatów.